

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj. núm. 20, botiga BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals 00 y Puerto-Rico 16 rals, Estranger, 18 rals.

POLÍTICA SUICIDA.

AYS' han distingit los fusionistas pèl sèu acert en dirigir la cosa pública; pero lo qu' es aquesta temporada, no hi ha que donarhi voltas; ho fan deu mil vegadas més malament que may.

¿Quina devia ser la sèva conducta al encarregar-se del poder? Dos camins se 'ls obrían davant: lligarse ab los conservadors, ja que d' ells rebian lo mando, y fer cas omis dels elements avansats: aquest era lo primer camí.

Lo segon era més ample, més bonich; pero menos cómodo pèls fusionistas, que may han mirat ab bons ulls res de lo que porta marca democrática: consistia en rompre decididament ab lo passat, entregarse resoltament á las corrents modernes y assimilarse aquest esperit reformador que caldeja l' atmósfera é impulsa al món per las vias del progrés.

Lo primer camí portava 'l fusionisme á la dreta; lo segon lo duya á la esquerra. En Sagasta va titubear y conseqüent ab la sèva eterna mania de fer equilibris, va decidir-se, no tirant per la esquerra ni per la dreta.

Y va quedar-se al mitj, entre dugas ayguas, entre 'l cel y la terra, entre 'l bè y 'l mal, entre la nit y 'l dia. Una situació magnífica y á propòsit per descalabrarse en un santiamen.

Creyentse débil, perque realment ho era al pujar al ministeri, en Sagasta va figurarse que ni 'ls demócratas bastavan per apoyarlo, ni 'ls conservadors sols podian donarli la forsa necessaria.

D aquí vé 'l sèu error, y aixó es lo que li ha creat una situació dificilissima de la qual no pot sortir-se sinó ab las mans al cap y la quía entre camas.

—Senyor Cánovas —va dir al mónstruo,—necessito 'l sèu concurs. ¿Está disposat á donármel?

—Segons y conforme: ¡si vé ab bon fit!

—¡Ja pot suposarho! Miri, jo 'm comprometo á respectar als seus amichs, á ajudarlos en las eleccions, á no tocar las lleys fonamentals de la nació, á no extralimitarme en...

—¡Bastal—va interrompre en Cánovas,—no me 'n dongui tant. Ab lo que ha dit ja 'n tinch prou —

Desde llavors en Sagasta va quedar-se subjecte al canovisme, que 'l tè agafat per la orella dreta.

Després va girarse á la fracció de 'n Moret y en Montero Rios.

—Don Segimon,—va dir al ex-fosforitero,—no sè si abuso de la sèva proverbial amabilitat, si li demano

que m' ajudi á treure del pedregal lo carro d' Espanya.

—¡Vol callar! Ja sab que jo sempre estich prompte á servir á un amic, mentres m' ho recompensi... ¿Qué 'm donara á cambi de la mèva cooperació?

—Lo que vostè vulgui: formuli la sèva petició y aviat estaré entesos.

—No; val més que vostè 'm digui lo que 'm pot donar, y veuré si 'm convè acceptarho.

—Donchs miri; jo estich disposat á satisfacer todas las aspiracions de la democracia, cumplint la fórmula de conciliació acordada entre en Montero Rios y l' Alonso Martínez.

—¡Ja sab que allí hi ha consignat l' establiment del sufragi universal, del matrimoni civil, del jurat y altres cosetas per l' istil?

—Si senyor, si; ho recordo perfectament y 'm ratifico en tot: lo promés se complirà.

—Pues no 'n parlém més; jo y 'ls meus amichs estém desde ara á las sèvas ordres.—

Y en Sagasta va quedar subjecte á la democracia, deixant-se amarrar per l' orella esquerra.

Posat un polítich en aquesta situació ¿es possible que dongui ni un sol pas?

No; l' únich que pot arribar á fer es tantinas: inclinarse á la esquerra y tornar á la dreta, y decantarse á la dreta per caure á la esquerra.

Si tracta de lleysarse per las vias democráticas, en Cánovas li surt al pas:

—Alto, mestre; ¡ja no 's recorda de lo que 'm va prometre? Vostè esta obligat á respectar tot lo existent, a no introduhir la més petita modificació en las lleys, á se uir la tradició conservadora.—

¿Vol contentar als conservadors? Llavors es en Montero Rios, ó en Moret ó en Martos qui li canta la cartilla.

—Senyor Sagasta—li diuhen—nosaltres formém al sèu costat ab la condició de que darà satisfacció á las necessitats de la época, caminant per las vias de la democracia.—

En Sagasta pert lo cap, roda, divaga, vacila y acaba per no fer res.

Lo quai porta directa é irremissiblement al suicidi.

Per més que—no hi ha perque negarho,—en Sagasta no es tonto, se fa algo dificil penetrar las sèvas intencions, y encara més arribar á creure que pugui trobar sortida al pantano qu' ell mateix s' ha format al sèu voltant.

Los que li volen fer favor, suposan que don Práxedes no desconeix los perills del sèu estat y que sab perfectament ahont va.

Per la mèva part, opino que no va en lloch. Més diré: estich convensut de que aquesta campanya será desastrosa pèls interessos y 'l porvenir del fusionisme. Del porvenir é interessos d' Espanya ne cal parlarne: están en tant mal estat, que es ociós ocuparse d' ells, ara com ara.

Una per una, hem anat perdent las ilusions que al ferse càrrech del poder varem tenir la candidés de concebir.

La famosa sinceritat electoral va ser inhumanament

sacrificada en benefici dels canovistas. En Sagasta s' inclinava á la dreta.

Las promesas reformas en la ensenyansa varen reduhir-se á quatre timits decrets de poca importancia. En Sagasta 's decantava á la esquerra.

En lo mensatge va procurarse fugir d' afirmacions claras que poguessen comprometre la situació del govern. En Sagasta tornava á la dreta.

Y ara, per acabar de coronarse de gloria, en Sagasta, deixa arrastrarse visiblement per la esquerra, patrocinant lo *modus vivendi* del senyor Moret.

¿Pot donarse una proba més clara de la fatalitat suicida que impulsa al fusionisme?

¿Quina necessitat tenia de tocar las qüestions econòmicas, dificils y treballosas de si, sense haver resolt los problemas polítichs plantejats al ocupar lo poder?

¿Per qué aquesta pressa del fusionisme en satisfacer los desitjos dels libre-cambistas esquerrans, sapiguent las tempestats que 'l *modus aixecaria*?

Lo pitjor es que en Cánovas, que ab lo sèu jesuitisme va evitar enredarse en aquestas materias, si torna á pujar s' ho trobará tot fet y tindrà la satisfacció de poder donar la culpa als fusionistas.

Los projectes econòmichs de 'n Moret s' aprobaran ó no s' aprobaran; pero si la nació se veu en últim resultat obligada á tragar *modus*, podrá dir que 'ls fusionistas no 'n tenen gayres.

C. G.

CONSEQUÈNCIAS.

STÁ vist que á fins del sigle dinou tot se falsifica; hasta las profecias. D' alló de la fi del món, no hi ha res: tot ha resultat *camama*.

Sempre m' ho havia figurat. Quan vareig veure que un capellá que viu sota del mèu pis comprava una dotzena de gallinas per omplir un galliner que ha fet construirse, ja 'm vaig teme que 'l món lo qu' es per ara no s' acabava.

—Aquest sant varó,—deya jo entre mí,—per forsa tè d' estar al corrent d' aquestas cosas; y es de suposar que no faria gastos inútilment, si sapigués que d' aquí poch dias se 'n ha d' anar tot á can Taps.

Però no tothom era del mateix parer. Hi havia personas que s' ho creyan ab espantosa formalitat.

Un fusionista m' ho deya:

—¿Qué 's pensa per que en Sagasta s' ha deixat col·locar en una situació tant dificil ab aixó del *modus vivendi*? Perque sab que 'l món s' acaba un dia d' aquestos y no ha volgut barallarse ab en Moret, ja que pèls poch dias que 'ns quedan de vida, lo millor es dir que si á tot bitxo.—

Los apuros que passa ara D. Práxedes al veure que 'l món encara dura, son inexplicables.

Tant aviat está per dir á n' en Moret que tot aixó

del tractat ab Inglaterra ha sigut una broma, com intenta buscar un bon tramoyista de teatros, perque li arregli un acabament del món simulat, per sortir de compromisos.

* * *
En Cánovas també era dels que s' ho creyan de bona fe y ho esperava ab verdader desitj.

Jo ja ho veig: está tant aburrit de sí mateix, que tot lo que sigui presenciari desastres en gran escala l' ompla d' alegria.

L' home ja ho tenia tot arreglat y á punt de marxa. S' havia despedit de 'n Toreno, de 'n Villaverde y dels vuyt ó nou Silvelas que figuran en la comedia política; havia fet testament, s' havia confessat y hasta havia fet la darrera visita á la seva Elissa.

Avuy també s' troba tot escorregut, no solzament pèl xasco que aixó representa, sino perque ell ja tenia coll avall lo del acabament del món y aquest fracàs desbarata tots los seus projectes.

—Consolis,—li diu lo conde de Toreno,—reflexioni que un dia d' aquestos hem de tornar á pujar al candeler y llavoras, encara que 'l món no s' acabi, será igual que si s' acabés, perque ja sab que nosaltres ne fem bona feyna.

* * *
Los que s' troban en situació més difícil son los infelissos esquerrans.

Convencuts de que 'l poder no sería may per ells y desesperats pensant que se 'n anavan del món sense haverse donat un' hora bona, varen comprometes de mala manera, tenint sempre en compte que 'l dia 24 d' aquest mes quedava suprimit lo món é islas adyacentes.

L' un va ferse fè un traje

de paño afelpado,
de lana forrado,
de un corte especial,

jurant pagarlo á últims d' aquest mes.

Un altre va enredarse ab una noya, comprometentse á casars' hi á la major brevetat.

Un altre va rebre una cantitat d' un infelís á qui havia promés ferli donar un empleo á primers de Juriol.

Un altre, finalment, s' havia decidit á fer l' amor á la seva patrona, respectable viuda de cinquanta tres anys.—Ja que no la pago ab diners, paguemla ab mimos,—deya ell.—Al menos m' emportaré uns quantos dias de bona vida.

Ara ha vingut lo desencant: lo dia 24 ha passat, y 'l món continúa navegant per l' infinit, tant aixefit com sí tal cosa.

Lo desgraciat del traje s' troba ab que no té modo ni manera de pagarlo.

L' esquerrà promés, passa la mar d' apuros per convence á la seva núvia de que 'l matrimoni es un disbarat horrible.

Lo qui havia ofert l' empleo se veu perseguit per la seva víctima, que s' empenya de totas maneras en que li torni 'ls quartos, ó que li dongui la plassa promesa.

Y 'l que feya l' amor á la patrona, no sab cóm desempallejarse de la bona viuda, que vol que 'ls mimos continúin, so pena d' exigirli tots los atrassos que ascendeixen á una respectable cantitat.

* * *
Lo saló de conferencias del Congrès semblava un formiguer la vigília de Sant Joan.

—Qué n' haurá tret d' afanarme l' acta?—deya un candidat derrotat al seu competidor.—Véu? Demá á primera hora s' acaba 'l món y tant se 'n anirá á can PiStraus vosté ab l' acta com jo sense.

—Sí,—responia l' altre,—pero un mort ex-diputat sempre deu ser rebut ab més consideracions que un cadavre de la classe de paysans rasos.—

Més enllá dos fulanos parlavan del mateix assumpto: —No cal que s' escarrassi, don Fernando; lo de la carreterra ja no porta pressa.

—¿Per qué?
—¿Qué no está enterat d' això de la liquidació del món? Ja comprendrá vosté que sería una llástima que s' molestés demanant la carreterra al govern, sent aixís que nosaltres no la podrém fer servir. Que la demanin los que vinguin després, ¿no troba?

—¿Psè! Bé mirat... —

Pero l' endemá de la fetxa fatal, las pilotas se tornavan á joch, y 'ls que 'l dia avants reyan llavoras ploravan y vice-versa.

Hi havia representant de la nació que, veyentse burlat per las profecias, redactava una proposició demanant al govern que disolgués lo món, de real ordre.

Sórt que no va poger recullir las firmas necessarias; ó sino á horas d' ara ja estaríam abolits oficialment.

* * *
En Romero Robledo, que á pesar de lo malament que li van los negocis, sempre está d' humor, se passejava á última hora fent corre la vèu de que en la profecia hi ha una equivocació, y que no es per sant Joan que s' acaba 'l món, sino per Sant Pere.

—¡Vaja!—va dir un diputat esquerrà al enterarse de la notícia—sent aixís encara 'ns queda la esperanza de que aixó resultarà veritat.

FANTASTICH.

on discurs lo que dilluns va pronunciar en Pi y Margall en lo Circul popular de Madrid.

«Torno á la vida pública activa,—va dir,—y 'm trobo ab que tenim un nou rey, quals qualitats s' ignoran. Pot ser sabi ó imbécil, virtuos ó vicios, cosa freqüent entre 'ls monarcas.»

«Passarán setze anys,—ha continuat dibent,—sense cap cuydado en sos drets; pero pot ser rey. Durant la minoritat vindrán turbulencias, y tal vegada la guerra civil que s' anuncia.»

La pintura podrá ser tant exacta com vulgan; pero no es gens agradable á la vista... ni al paladar... ni á la butxaca.

Se murmura ab molta insistencia que en Sagasta está sumament disgustat de 'n Rius y Taulat.

¡Hola, hola!

¡Ja comensém, don Francisco?

¡Miri que si l' home del tupé l' abandona, ja pot dir que ha fet á tots!

Avuy per avuy, l' únic partidari que li queda á don Francisco es en Sagasta.

Si acás s' afluixan los llassos ab ajuda dels quals medra...

jabor, D. Primera Pedra,
al moment se 'n va de nassos.

Y lo més terrible es que no s' aixecará may més.

¡Aquesta si qu' es bonal

Ara don Carlos, lo de las húngaras, se 'ns ha tornat proteccionista.

Aixís ho declará en una carta que ha dirigit al seu súbdit lo general Cervero, pregantli que ho comuniqui—diu ell—als seus fiels catalans.

¿Per quí 'ns haurá pres aquest home?

¡Don Carlos proteccionista!

Deu figurarse que no 'ns recordém de quan los seus esbirros cremavan fábricas, estacions y pobles, destruían ponts y carrils y feyan lot lo possible per arruinar á Catalunya y á tot Espanya...

* * *
En la carta, lo rey del as d' oros demana á Dèu que li concedeixi poder pera remediari los nostres mals...

¡Si qu' estariám ben frescos si Dèu l' escoltava!

Sort que brams d' ase no pujan al cel.

En la próxima senmana procurarem contestar las cartas qu' hem rebut. Supliquém als nostres estimats lectors que 'ns dispensin aquesta falta involuntaria.

L' altre dia 'ls diputats catalans tractavan de reunirse pera pendre un acort relacionat ab lo mudus vivendi, y no varen acudir hi més que dos.

No es d' extranyar.

Potser no son més que dos los diputats catalans que tenim á Madrid.

Lo ministre de Marina ha fet imprimir una llista dels barcos de guerra que tenim en construcció.

Nada menos que pujan á vinticinch.

Si d' aquí vinticinch anys están acabats, ja 'ns podem donar per satisfets.

N' hi ha catorze que portan nom de persona, dos que 'l portan de bestia, cinch que 'l portan geográfich y quatre d' altres géneros distints.

Convindria que n' hi hagués un que s' titulés Naranjas

La companyia dramática del Sr. Tutau ha visitat entre altrats poblacions, Mataró, Sabadell, Reus, Tarragona, Tortosa, Valls, Badalona y Vilafranca del Panadés. Per tot arréu l' obra ¡Mal pare! ha sigut acollida ab gran entusiasme

Avuy dissapte treballará á Badalona; demá diumenje y dimars próxim á Manresa; ahont á més de ¡Mal pare! posará La portera de la fábrica: á mitja senmana visitarà Granollers y dissapte 3 de juliol y 'ls dias succesius de festa major, la ciutat de Tarrasa.

Un diari de Madrid pregunta:

—«Qué passa aquí?»

¡Qué vol que passi! Desgracias, y una que altra moneda falsa.

L' Imparcial assegura que en temps dels conservadors vivíam entre dugas admiracions.

Ara en cambi vivim entre dos verbs.

Pagar y rabiar.

¡Qué 'n son de mal intencionats los sabaters de la cort!

L' altre dia varen donar un banquet per celebrar no sé qué y saben á qui van tenir l' occurrencia de convidar?

A n' en Cánovas.

Devian dirse:—Cadaqués pèl seu estil, més sabateradas ha fet aquest home que no pas nosaltres.

Y lo més xocant es que D. Anton va aceptar l' invitació, y hasta va ferlos un discurs.

Está probat que 'l mónstruo, si acas vol, també estira 'l nyinyol.

En mitj de la situació aflictiva que atravessa Barcelona, es verdaderament notable y consoladora la moralitat que s' observa en ciertas esferas que avants deixavan molt que desitjar. La policia,—ho dihem ab sinceritat—treballa ab una voluntat may vista, perseguint als criminals y gent de mal viure, y fent de manera que raras vegadas tinguem que registrar fetxorias com havíam de fer avants ab molta freqüencia.

Barcelona pot estar contenta del actual jefe de policia, y nosaltres, que no hem escatimat los atachs quan s' han merecut, no escatimarem avuy los elogis.

Lo qu' hem de procurar es que 'l jefe actual ocupi molts anys lo seu puesto, per escarment de la gent dolenta, pues sería llástima que ara qu' hem trobat un funcionari apte é inteligent, nos vejéssim privats dels seus bons serveys.

A cadaqués lo que sigui seu y la veritat avants que tot.

Corra la vèu de que 'ls carlistas volen reunirse en una de las capitals belgas.

¡Carlistas y belgas?

En carácter.

Es opinió general que aquest any no tindrém lo cólera.

Alguns maliciosos diuhen que 'l govern no vol que vingui.

Ho crech molt bè.

Lo govern haurá pensat:—¿Per qué 'l necessito 'l cólera? Jo sol me sobro per despatxar tota la Espanya.

El Estandarte diari de Madrid, sens dupte no sapiguent com perdre 'l temps, s' ha posat á propalar lo rumor de que don Carlos deixará aviat de ser un aventurer y qu' es possible que s' obrin per ell las portas de la patria.

¡Qui sab! Podria ser que las portas s' obrissin; pero ¿no podria ser també que D. Carlos se trobés los portals obstruïts per las puntas de las botas de tots los espanyols decentes?

S' ha celebrat, com ja saben, la boda del President de la gran república Nort-americana.

L' acte va realisar ab severa senzillés; pochi convidats, un petit refresch y després cadaqués á casa seva. Lo mateix, exactament lo mateix que quan se casan los reys.

La contestació al discurs de la corona l' ha escrita en Perez Galdós.

No está mal; pero, la veritat:

M' agrada més en Perez, novelista que no pas en Galdós, lo fusionista.

Un telégrama del Brusi:

«Lo consell de ministres ha aprovat la reforma del general Jovellar.»

¿Reformar un general?

Aixó deu volguer dir que li posarán lo nas al clatell ó las camas sota l' aixella.

En Borbon y Castellvi, lo diputat (?) per Gracia, qual acta ha sigut declarada grave, també se 'ns ha tornat proteccionista, com son parent, lo del as d' oros.

Aquestos Borbons de segona classe tractan al poble com si fos un parayguas: quan plou, l' abressan ab molta efusió, y en havent passat lo xubasco, lo tiran de revès.

¡Vaya, vaya ab lo proteccionisme de circunstancias!

!!! NO !!!

¡No! ¡No te 'ls creguis, Carlitos, no t' deixis ensiburnar! No 'ls escoltis á aquets plagas qu' están venint al detrás á fi de que arrihis velas y t' decideixis á entrar á Espanya, com un bon príncep que renega del passat y torná á la vida santa, pacífica y patriarcal...

¡Infelís! ¿No veus l' objecte que aquestos s' han proposat al venírte aixís, tot d' una, ab combinacions semblants? ¿No comprens la picardia d' aquets plans desguittarrats, forjats per un Maquiavelo ab ribets de liberal?

Ja sè jo que la gran pildora que t' han posat al davant no pot ser més agradable, ni més fácil de tragar.

—«¿Qué 'n treus—t' han dit,—noble princep, de passarte anys y més anys corrent per terras extranyas, ara á peu, ara á caball,

tant aviat sense cap quarto, tant aviat ab... quatre rals, sufrint la mar de tragerias, rebent sofocos en gran, aguantant aquí xiuladas, allí frasses que fan mal, més enllá alguna castanya y per tot crits y reganyes? ¿No es hora de que abandonis aquest hábit de somiar en un trono y en un ceptre que no podrás pescar may? Quan eras una criatura,

se 't podia perdonar que emullessis las grans glorias dels teus braus antepassats; pero ara que tens senderi

—ó aixís s' ha de suposar,— ara que t' ha sortit barba y contes ja un grapat d' anys ¿no veus lo paper ridicul que fas, ab la terquedat de sostenir unas idees que avuy ja no tenen nas? ¡Oh, princep! La patria t' obra los seus brassos sempre amants; renúncia á aquestas agallas, y vira aquí, que serás rebut com una persona decenta, digna y formal. Tindrás rals á la butxaca, tindrás creus per 'nar mudat, tindrás tot lo que tú vulguis; ¡vina, vina y ho veurás!»

Aquesta, aquesta es l' arenga que t' han vingut á clavar: ab aquesta lletania t' han volgut trastornar l' cap, inclinante á venir á Espanya buscant la ditxa y la pau.

Pues bé; aquets que aixís s' explican, t' enganyan, noy, net y clá: t' engalipan com un xino, per veure si acás hi caus y ab ta nativa ignocencia pegas mossegada al am.

Si arribas á veni á Espanya, ¿no sabs lo que t' succehirá? ¡Desgraciat! Serás l' objecte de la broma general; te dirán rey del as d' oros, *nño terso*, *llargandaix*, *húngaro*, noy d' Oroquieta, cap gros y desdentegat.

La quitxalla al teu darrera quan tú surtis anirà, las donas te farán mofas, los gossos te lladrarán, los liberals podrán dirte que t' has venut per cobrar, los teus amichs farán corre que tú 'ls has abandonat, los nobles no t' voldrán veure, lo clero no t' mirará; y per últim, mort de rabia, aburrit, anonadat, te veurás forsat á anárten á Paris... ó á can Pistras.

Medita, pensa, calcula tot lo que jo t' he exposat, y per mica de caletro que t' quedi, confessarás que no t' convé veni á Espanya, com t' están aconsellant tres ó quatre gats dels freres que á la quenta t' volen mal.

C. GUMÁ.

L fer l' autopsia al rey difunt de Baviera, s' ha trobat que 'l seu cervell estava construít de diferenta manera que 'ls de las demès personas. Fins aquí ja está bé; perque ja que 'ls reys son de condició distinta que 'ls demès mortals, lógich es que també siguin fets d' un' altra conformitat.

Sinó que segons sembla 'l cervell del rey de Baviera, en lloch de ser de millor calitat que 'ls cervells ordinaris, es notablement inferior.

¡Y pensar que aquest bon home ha governat una nació una pila d' anys!

Verdaderament lo dret divi tèn uns capritxos molt graciosos.

Quan va succehir lo de Cartagena, á Saragossa varen ferse una pila de presons de personas á qui se suposava en relació ab los cartagenos.

Ara 'l Tribunal Suprem ha declarat que aquellas personas son ignocentas y que no resulta cap càrrech en contra seu.

Y contra 'ls que varen agafarlos ¡tampoch no 'n resulta cap!

¿Qui indemnisa á aquestos ciutadans pèls perjudicis que se 'ls ha ocasionat?

En un poble de Valencia un capellá está resolt á casar, si no ho ha fet á horas d' ara, á un subjecte que, segons al capellá li consta, está casat civilment ab un' altra dona.

Lo capellá dòna per rahò, que segons l' iglesia, lo matrimoni civil no es més que un amancebament.

Y l' autoritat ho sab y calla y ho comporta...

Aixís van las cosas d' Espanya baix lo reynat de D. Sagasta I.

L' últim document que 'l rey Lluís de Baviera va escriure, es una carta que ara s' ha trobat, dirigida al conde de Paris, demanantli...

¿Qué 's pensan?... ¿Consells? ¡la filla?

No senyors: diners.

¿Volèn més amarguras, per una testa coronada?

A Madrit tractavan de robar la caixa del Tribunal Suprem.

Es lo refinament del art: després d' aixó, ja no 's pot robar més que 'l *sursum corda*.

Lo ministre de Governació no 's troba gayrè bé. Deu tenir un empaig de legalitat.

Sembla que la estrella del general Pavia comensa á eclipsarse.

La insistencia ab que 's parla de la seva dimisió, es molt significativa.

Potser será que 'n Sagasta tèn por de que fassi ab las sevas Corts lo que va fer ab las de la República y vol tréuresel de prop per precaució.

En la nit de Sant Joan, en Martínez va ferse dir la bonaventura.

La gitana va encarregarli que no 's fibés de cap home que tingués una piga sobre 'l colzer dret.

En Sagasta també va fersela dir.

Y la seva gitana li va encarregar que desconfiés dels homes que tenen sis dits al peu esquerra.

Ara vet' aquí que D. Práxedes tot lo dia va darrera de 'n Martínez Campos suplicantli que 's descalsi d' aquell peu.

Y don Arseni li respón:

—¿Vol ferme 'l favor d' arremangarse aquesta màniga?

Ja veurán com resultarà lo que molts temian.

Un diputat ja ha comensat á dir que 'l *superabit* que 'l senyor Camacho presentava en los presupuestos, es en rigor un *déficit* de 42 milions.

¿Acabará 'l *superabit* per sè 'l que *supercreyém*? Si no 's *superdissimula*, aviat ho *supersabrém*.

Diuhen que si en Jovellar se retira, y ofereixen lo ministeri de la Guerra á n' en Lopez Dominguez, aquest está disposat á acceptarlo, aixís com en Becerra arpreparar la cartera de Foment si li donan.

Tractantse d' esquerrans tot es verosimil.

Aquesta gent s' agafaria á un ferro vermell... mentres tingués la forma de nómina.

En Durán y Bas ha fet quinze preguntas á la comisió del *modus vivendi*, y aquesta no ha sapigut constatarne cap.

¿No? Donchs, carbassa.

Aquesto: dias han circulat ab insistencia rumors de que corrian partidas.

No 'n fassin cas: aquí no corra altra partida que la mala *idem* que 'l govern tracta de jugar á la producció nacional.

La *bolsa oscila* d' una manera espantosa.

En cambi la *bossa* d' Espanya está inmóvil.

Y morta... de miseria.

Un diari de Londres assegura que 'l govern espanyol ha atrapat una llista de conspiradors, que compro-

met de mala manera á varias personas molt conegudas.

¿Ja torném á descubrir conspiracions?

Jo 'm pensava que aixó era cosa exclusiva dels canovistas.

¿No saben que hi vè á fer la fragata *Numancia* á Barcelona?

Pues escollin:

«En la expectativa dels sucesos que poden amensar lo sossego públich en la capital de Catalunya ab motiu del *modus vivendi*, ha sortit cap allá la fragata *Numancia* »

Ja están enterats.

¡Horror!

En Cánovas ha tingut á esmorsar á casa seva al Nunci del Papa y varios altres dignataris eclesiástichs.

¡Jesús, Maria, Joseph!

¿Si se 'ns haurá tornat beyato?

No 'ns faltaria res més que aixó.

En todas las votacions que fins ara hi ha hagut á las Cámaras, los conservadors ó s' han abtingut ó han votat ab lo govern.

Se veu que 'l *pacte del Pardo* está encara en vigor.

En una festa literaria que s' ha celebrat á Paris, s' han fet manifestacions de fraternitat entre Fransa y Espanya.

¡Naturalment! Com que Espanya y Fransa volém lo mateix...

Y aviat ho tindrem.

Quan á n' en Sagasta n' hi passa alguna, tèn la costúm de gratarse la barba.

Aquest dia se la gratava y un xusco que ho veyá, va dir:

—Aixó es que 'l general Salamanca li pica.

Jo ja ho veig. Apesar de que 'n Salamanca cobra del Estat, com empleat qu' es del ministeri de la Guerra, no 's recata de parlar mal del govern.

Es una boca privilegiada la boca del general Salamanca.

Ab la tallada entre dents fa discursos de oposició.

A LO INSERTAT EN LO NÚMERO 889

1. XARADA.—*Mar-ti-ri*.
2. ANAGRAMA.—*Falta-Fatal*.
3. INTRINGULIS DOBLE.—*Casa*.
4. TRENCA-CLOSCAS.—*La Pasionaria*.
5. GEROGLIFICH.—*Com més bé s' apunta millor se tira.*

El Volapük

LENGUA MERCANTIL UNIVERSAL

Novísima gramática, por J. COSTE, intérprete traductor jurado, profesor de varios idiomas, un cuaderno en 4.º, 4 reales.

Curso suplementario de varios ejercicios, temas con su clave y un *Vocabulario Volapük* español y viceversa, (más de 5,000 voces), por J. Coste, 1 tomo en 8.º, 8 reales. Véndese en la Librería de Lopez, Rambla del Centro, 20 y demás principales librerías.

VUYTS Y NOUS

COLECCIO DE POESIAS

PER

C. GUMA

Ab lo RETRATO del autor, fet á la ploma

Un elegant tomet esmeradament imprés.

Preu: DOS rals

Se ven en la librería espanyola de Lopez, Rambla del Mitj, 20, principals librerías, kioscos y á casa 'ls correspondents de LA CAMPANA y LA ESQUELLA.

LOPEZ, Editor.—*Rambla del Mitj*, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

EN SAGASTA:—¡Ole, ole! ¡Viva tu mare!
L' INGLÉS: —¡All right!
NOSALTRES: —¡Ja som al ast!